

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biourul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Nr. 1401—1925.

Cercular

Pentru întreaga provincie mitropolitană gr.-cat. de Alba Iulia și Făgăraș.

Veneratului Cler și Iubiților Fii,

uniți cu sfânta biserică a Romei din provincia metropolitană de Alba Iulia și Făgăraș, mântuire dela Domnul și binecuvântarea noastră arhierescă.

(Urmare)

Pot deci câștiga — în conformitate cu constituția „Apostolico Muneri” din 30 Iulie 1924 — indulgențele jubilară, și încă de două ori, dacă repetesc condițiunile prescrise, următoarele persoane:

1. Călugărițele aparținătoare oricărui ord, fie cu voturi solemne, fie cu voturi simple, sau membrele ținătoare de o congregație ce duce o viață comună sub inspecția bisericeii, pe lângă reguli aprobate de ea, precum și novicele, și postulantele acestora. Tot astfel și personalul femeesc, în serviciul ordului sau comunității, ce petrece în casa acestora partea cea mai mare a anului.

2. Studentele interniste — fie că internatul ar fi sub conducerea călugărițelor fie a persoanelor de mir.

3. Prizonierii și robii de ambele sexe.

4. Cei ce nu pot călători din cauza boalei sau slăbiciunii; cei ce asistă pe lângă bolnavii din spitale de bună voie sau pentru plată; lucrătorii cari trăesc din munca lor zil-

nică; în sfârșit bătrânii cari au trecut de 70 ani. Am înșirat persoanele acestea având în vedere împrejurările speciale dela noi.

Pentru ca toți aceștia să poată câștiga, aci acasă, indulgența jubilară, trebuie să îplinească condițiunile următoare:

1. Să se mărturisească și să se împărtășească deosebit numai pentru scopul acesta — deci nu va fi destul să îplinească mărturisirea și împărtășirea prescrisă de ss. Paști.

2. Să se roage pentru intențiunea sfântului Părinte; iar intențiunea sfântului Părinte de la Roma în acordarea harurilor indulgenței plenare este în genere: proslăvirea sfintei maice Biserici, stărpirea erezurilor, întoarcerea păcătoșilor și pacea între stăpânitorii creștini. Ca intențiune specială apoi pentru acest an sfânt jubilar sfântul părinte prescrie tuturor să se roage pentru: a) restituirea păcii între popoare; b) întoarcerea tuturor acatolicilor la adevărata biserică a lui Hristos; c) regularea chestiei Palestinei în conformitate cu drepturile sfinte ale numelui catolic. (Va urma)

Dumineca Paștilor

Talc. Ev. dela Ioan I. 1.

Ochii tuturor erau ațintii spre grădina lui Iosif din Arimatea. Isus atât de precis a fixat ziua învierii sale, în cât și vrăjmașii lui numai pe una zi au cerut strajă la mormânt.

„A doua zi care este după Vineri, s'au adunat arhierii și cărturarii la Pilat zicând: Doamne ne-am adus aminte, că amăgitorul acela încă fiind viu a zis: După trei zile mă voi scula: Deci poruncește să se întărească mormântul până a treia zi, ca nu cumva venind învățaceii noaptea, să-l fure și să zică poporului că s'a sculat din morți, și va fi rătăcirea cea de apoi mai rea ca cea de întâi, — zis'a lor Pilat: Aveți ostași, mergeți de întăriți cum știți. Iară ei mergând au întărit mormântului sigilând piatra și punând ostași” (Mat. XXVII 62-66).

De nu ar fi înviat Isus, ar fi fost isprăvit cu planurile lui și cu opera lui. Eșecul din urmă întru adevăr ar fi fost mai rău ca toate celelalte.

Pentru întărirea misiunii sale dumnezeiești a trebuit să învieze Isus și a și înviat așa cum a zis a treia zi, fără să ridice piatra de pre mormânt și nevăzut de ochi omenești, pentru că învierea lui a aparținut unei vieți, care nu mai era supusă legilor lumii acesteia. A invitat din propria lui putere dumnezeiască, care putere a înviat și a transformat trupul lui omenesc într-o clipă așa cum o va face și cu trupurile noastre la capătul lumii. A împreunat trupul cu sufletul nu la o viață trecătoare pământescă, ci la o viață nouă minunată cu totul dumnezeiască.

Nu destul că trupul acesta este un instrument subordonat și adaptat noilor condiții de viață, dar este un

instrument glorios și de aceeași demnitate cu sufletul, este în ajutorul sufletului și îi procură negândite izvoare de cunoștinți, bucurii și puteri.

Fără de a înceta a fi un trup, el capătă însușiri sufletești, se îmbracă în nemurire și într-o absolută nepuință de a suferi, și însușește o independență totală de toate condițiile exterioare ale vieții, cu tinerețe și cu puteri veșnice, cu o frumusețe și măreață strălucitoare, cu excluderea a ori ce, ce ar putea-o îngreuna în fine cu o putere de a se mișca și a străbate peste ori ce piedică, ce i s'ar împotrivi din partea materiei, a spațiului și a timpului.

În urma acestor însușiri, trupul „ceresc” cum spune apostolul, este o ființă misterioasă, un cap de operă a înțelepciunii și puterei dumnezeiești.

Cu astfel de trup a înviat Isus și în aceste sfinte zile, zile luminate până la înălțarea lui la cer, când se citește despre aparițiile lui înaintea apostolilor și învățaceilor în astfel de trup, trebuie să ni-l închipuim pre El.

Cărturarii și farizeii au cerut semn dela Isus, prin care să arate, că într'adevăr este fiul lui Dumnezeu. Iar el răspunzând a zis lor: „Neamul viclean și preacurvar semn caută și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Iona prorocul. Ca precum a fost Iona în pântecul chitului trei zile și trei nopți, așa va fi fiul omului în inima pământului trei zile și trei nopți.”

Acest semn a fost dat din partea Mântuitorului lumii păcătoase și jidovilor necredincioși, învierea Domnului, însă noi știm, că acești oameni orbiți de ură și patima rea și în fața acestui semn au rămas necredincioși, unii din ostași venind în cetate au

vestit arhierilor toate cele ce s'au făcut. Și adunându-se împreună cu bătrânii și sfat făcând arginți mulți au dat ostașilor zicând: Spuneți, că ucenicii lui noaptea venind l'au furat pre el dormind noi. Și de se va auzi aceasta la locșitoru, noi il vom potoli pre el și pre voi fără de grije vă vom face. Iar ei luând arginții au făcut cum i-au învățat: și s'a vestit cuvântul acesta între Iudei până astăzi. (Mat. XXVII 11-15).

Ei prin credința lor au întărit numai cuvântul Domnului că „Dacă nu ascultă pre Moisi și pre proroci, măcar de ar și învia cineva din morți, nu vor crede”. (Lu. XVI 31).

Pentru noi învierea este taina cea mai glorioasă și sărbătoarea cea mai măreață a creștinismului, este de cea mai mare importanță, este coroana dintre toate operele lui Isus. Tot apostolatul, toată activitatea lui Isus a avut ca scop final de a imprima în sufletele omenesți dumnezeirea lui, ca noi printr'o alipire credincioasă de învățăturile lui să ajungem la sfințenie și mântuire. Apostolatul lui Isus și minunile lui nu au avut alt scop, o singură verigă a lipsit din acest lanț de probe, învierea lui, proba tuturor minunilor, proba principală. Așa se revarsă strălucirea învierii asupra vieții întregi a lui Isus și o pune într'o lumină de aureolă dumnezeiască, dar sărbătoarea aceasta este totodată și sărbătoarea noastră, pentru că viața aceia mistică sufletească, ce vedem noi în Isus cel înviat, este și prototipul, chezeșia și motivul vieții noastre sufletești viitoare, care este asigurată nouă prin răscumpărare.

Mulțumită. Dșoara profesoară *Irina* Berinde a avut bunătate să trimită administrației noastre suma de Lei 100 ca costul numerilor plasate

între servitoarele, cari frecventează școala paronajului condusă de domina sa. Acțiunea dșoarei Berinde, dovedită pe acest teren de patronare a servitoarelor lipsite de îngrijirea părintească în acest oraș, e vrednică de recunoștința obștei. Cvităm cu mulțumită suma trimisă.

† Ioan Dan de Apșa.

Un bătrân cu drept cuvânt venerabil a trecut la cele veșnice. Boier, vechiu nobil după origine, cu edevărat nobil de suflet. Bărbat cu cultură superioară, sftinic înțelept al poporului, pe care cu nespusă duiosie l'a iubit. Sprjinitor al celor năcăjiți, căroro le-a fost tată iubitor, iar celor intristați părinte mângăitor, servind casa lui de un larg ospiciu pentru cei lipsiți, căroro cu inimă creștinească le împărțea milă cu belșug. Nu mai pomenim de ospitalitatea lui legendară. Biserica noastră, a carei credincios devotat a fost, prin moartea lui a pierdut un stâlp și sprjinitor zelos, iar revista noastră un generos patron. Cadrele înguste ale acestui organ ne împedecă să-i facem aprecierea după vrednicie, am dorit însă, că prin aceste șire modeste să depunem pe mormântul lui ca mic prinos de adâncă recunoștință, un mănunchiu de lacrimioare. Din prilejul morții acestui venerabil bărbat, fiului său, iubitului nostru subprefect al Maramureșului, dlui Gh. Dan expresia adancilor noastre regrete, iar de toți iubitului nostru decedat, mila cerească să-i facă parte de fericirea celor aleși!

Colectă.

Pentru procurarea clopotelor pe seama Bisericii române greco-cat. din Sighetul-Marmației au intrat mai nou

și se cvitează cu adâncă recunoștință următoarele donațiuni marimonioase:

Câte 1000—1000 Lei au dăruit:

1. dl. Dr. Paul Cziple primar, 2. Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș ca rescumpărare de cunună la moartea regretatului Ioan cândva Balya, 3. dl. Dr. Alexd. Lazar primpreșed, și soția dna baronesa de Stoica, 4. dl. Iuliu Moys primpreșed, și soția dna Maria Papp, 5. dna și dl George Dan subrefect, 6. dna văd. P. Bellu născ. Lazar și 7. dna și dl Dr. Alexd. Balinth primmedic.

Câte 500—500 Lei:

1. dl. Dr. Alexd. Lazar primpreșed, 2. dna căpitan Hașașiu născ. Pop Coman, 3. dna văd. Iustina Dr. Ioan Mihályi, 4. Dr. Ioan Rednic primmedic jud, 5. dna și dl Dr. Florent Mihalyi adv, 6. dl. Nicolau Lipcsey.

Câte 300—300 Lei: Cluj / Central

1. dna și dl Mih. Șerbán dir, 2. dl. Avel Anderco inspector silv, 3. dl. George Hârb dir. de biurou, 4. dl. Ludovic Nistor și 5. văd. Chira născ. Flori Haidu.

260 Lei a dat: dl. Mihai Chira tinărul.

Câte 200—200 Lei au intrat dela:

1. dl. Aux. Sabău inv, 2. dl. Paul Nistor, 3. dl. Mihai Popșe, 4. dl. George Lihet, 5. dl. Laurențiu Rișco, 6. dna Pop Iulcsa. (Va urma)

La Roma. Cetim în „Gazeta Maramureșană”: Pe lângă cele 10 persoane anunțate în numărul trecut au mai trimis avansul pentru pelerinajul la Roma următorii: Preotul A. Anderco Ieud, Pr. Vasile Dunca cu soția din Cuhea și șeful oficiului de deplasare P. Șuta.

Sf. Marcu este unul dintre cei patru evangheliști. Dânsul după expunerea Sf. Ap. Petru, a descris întâmplările din viața pământească a Domnului N. Isus Hristos. Evanghelia lui este a doua între evanghelii.

După cum scriu Ireneu și alții, creștinii din Roma dorind a cunoaște viața pământească a D. N. Isus Hristos, l'au rugat pre Sf. Petru ca să le-o lase în scris. Astfel apoi s'a făcut evanghelia scrisă de Sf. Marcu și întărită de Sf. Petru cu facultatea de a se putea celi sub sfintele servicii.

Sf. Marcu evanghelistul a fost de origine evreu, din provincia Tiranaica și s'a tras din familia lui Aron.

Dânsul a petrecut pe Sf. Petru la Roma, unde a scris și evanghelia. Fu apoi trimis de Sf. Petru a vesti cuvântul lui Dumnezeu în Egipt, punându-l de episcop în cetatea cea mai vestită după Roma, în Alexandria. (Tit Bud: Viața Sf.).

Calendar săptămânal.

19—25 Aprilie 1925.

19. Dumineca SS. Paști. Ev. dela Ioan c. I. v. 1—17.
20. Lunia Paștilor.
21. Marța Paștilor.
22. Miercuri. C. P. Sicheotul (hârt)
23. Joi M. M. purtătorul de biruință Sf. Gheorghe. † 303.
24. Vineri. S. M. Sava Stratilat † 272. (hârt)
25. Sâmbăta Sf. Ap și Ev. Marcu.